

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har fået at vide, at jeg har to minutter til at besvare disse mange spørgsmål.

Til hr. Helge Adam Møller vil jeg sige, at jeg erkender, at nogle af de ting, jeg har nævnt, også er i dagsordenen.

Men det, som jeg synes er interessant, er, at L 134 er fremsat af V og K inden regeringens pakke, men at dagsordenen er skrevet efter regeringens pakke, og så er jeg så sort en sjæl, at jeg siger, at det måske ikke er så mærkeligt, at der er visse sammenfald mellem dagsordenen og regeringens pakke, for det kan jo hænde, at man har smugkigget lidt i pakken.

Til hr. Tom Behnke om spørgsmålet om unge over eller under 15 år:

Det kommer næppe bag på hr. Tom Behnke, at Socialdemokratiet ikke ønsker at nedsætte den kriminelle lavalder. Men det gør ikke, at vi ikke mener, at der skal gøres en indsats, og det fremgår faktisk af de forslag fra regeringen, der ligger på Folketingets bord, at der også skal være mulighed for at anbringe unge under 15 i længerevarende behandlingsforløb. Det fremgår klart af forslagene.

Og så hørte man meget om det offentlige, sagde hr. Tom Behnke. Så har han hørt dårligt efter, for der blev godt nok talt om det offentlige, men der blev i høj grad også talt om forældrene, om, at forældrene er de første, der skal drages ind, og at man skal se, hvad de kan gøre. Men desværre er der faktisk også forældre, der er så svage, at de ikke kan løse problemerne selv, og dér må andre, nemlig det offentlige, træde til og prøve at yde bistand. Men forældrene er et helt centralt element i dette her.

Til hr. Bruno Jerups bemærkning om straffeattester:

Vi har aldrig syntes, at det er godt, at et ungt menneske får en blakket straffeattest, for derved får den pågældende jo stort set at vide, at han eller hun ikke kan få en læreplads og ikke kan dette eller hint, for arbejdsgiverne spørger jo, om vedkommende har en ren straffeattest. Men der arbejdes med dette problem, og jeg ved, at justitsministeren og Justitsministeriet på det område er i gang med at udarbejde et system, der går ud på, at man kan indgå en såkaldt ungdomskontrakt, hvorved man, såfremt man overholder kontrakten, kan undgå at få en blakket straffeattest.

Og til hr. Bendt Bendtsen, der spørger om vores familiepolitik og om vores holdning til

andengenerationsindvandrerers danskkundskaber, vil jeg sige, at det øjensynlig er forbigået hr. Bendt Bendtsens opmærksomhed, at vi faktisk ønsker, at andengenerationsbørn skal kunne tale dansk, når de kommer i folkeskolen.

Og med hensyn til de gode tiltag i kommunerne, som jeg sluttede med at nævne, vil jeg sige, at jeg er helt enig i, at en af de ting, vi skal gøre, er at få kanaliseret de gode tiltag fra f.eks. Odense Kommune ud til amterne og kommunerne, så de bliver opmærksomme på, at her er der noget brugbart.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Blot lige for historieskrivningens skyld til fru Dorte Bennedsen:

Det er flere måneder siden, denne forespørgselsdebat er aftalt mellem partierne, men det kan fru Dorte Bennedsen naturligvis ikke vide. Og når vi er med, er det jo, fordi netop kriminalitet begået af unge fortsat udgør en meget stor del af det samlede kriminalitetsmønster.

Hidtil har debatten desværre været meget forudsigelig: For selv at kunne argumentere skyder man modstanderne noget i skoene. Men sandheden er jo, at i hvert fald Venstre stort set står bag også de nye former for sanktioner, der er indført i de senere år; jeg tænker først og fremmest på samfundstjeneste.

Men jeg synes, det næsten er blevet mere tydeligt under debatten, end da jeg skrev min ordførertale, at der er meget langt mellem vores holdninger til spørgsmålet om, hvem der har ansvaret for den enkelte borgers liv, og her vil jeg godt sige, at vores udgangspunkt altså er, at det er den enkelte borger selv, der er ansvars-havende redaktør for sit eget liv, også når det gælder den unge kriminelle, og at det at tage ansvaret fra den enkelte er at tage friheden fra den pågældende.

I Venstre er vi naturligvis enige med regeringen i, at forebyggelse altid må være det grundlæggende i enhver kriminalitetsbekæmpelse, først og fremmest af hensyn til ofrene og dermed samfundet, men også af hensyn til den kriminelle selv. Men forebyggelsen må bygge på den grundholdning, at forældrene har ansvaret for deres børns opvækst, og at selv det mest håbløst opdragede barn selv får ansvaret for sit eget liv, når det bliver voksent.

Det kan være, at dette ansvar skal understøttes med hjælp udefra, med hjælp fra samfundet, men det er forkert, hvis den fornemmelse breder sig, at samfundet tager ansvaret fra den enkelte,